

K. 513
Lejt, október 2. 1851. / 187

Édes kedves Pálom!

Rég hátralevő" tiszteletdíj helyi járandóságodat, a mi
április 3-ától október 1-jeig megjelent 22 lap
prizáért és négy versért ketvenöt forintot
lejt, ideadván külföldi költőim.

Kiába potenzálék ha én velem, s Brassai
bácsi is kiába emlegeti az "olvasó botot" és
"Baesiát" (melyeket minden ékserével nélkül
passzírozásból lapomban) azért csak nem jár
nül én meg eged jurectni s Br. úr irá,
nyában azra bízalmat viselkedésed viselked,
ni, melyet mindig.

Hanem, édes Pálom, sok baj van. Baj, ha
nincs elvétel, nincs kritika, de most leg,
nagyobb s körmökre igent ujjalélem az,
hogy nincs novella meg kiállítás sincs rá.
Ha Lilabynak azra - nem tudom miféle írt,
lensége, melyet az orra békély után adni ként,
telen vagyok, elfogy, akkor nincs, de a jó teljes
ékelében nincs semmi.!!! Te már régóta én
gyérnekem egy novellát, sőt ket novellát is:
ha lehetéges volna, hogy néhány nap alatt,
felküldd: ne mulassd el, kérlek, könyörgök.
És mellette egyéb exik is jó lesz, és kell is
minden órán: de a békély okvetellen. Sokai
nem is, más nem is, senki sem is. Azra ar
sokra magam kényelem volnam fordulni, s jó
ideig elszorot, de már az finis a nül fordít,
sok; azra jurectni enedetivel válogatni.
Édes barátom! ha csak lehetéges, könyv,
rúg rajtam!

Heckenast mindezen ideig nem költ semmit a
felvondágról, és így talán novemberben is kár,
nem kell az az igát. Mit csináljál? Elnem
csak kell. Ha félben hagyom, tönkre jutsok.

U. i.

Ölelünk benneteket!

Novella fordítással is nagy kíváncsiság
sokanál van, ha volna kereset rá,
de valami jeles.

igaz barátod
Aranykő

УДК 62-74
Техника
и
технология

